

Nr 565

Av herr Holmberg, om invalidpension åt G. A. Tingvall i Notviken.

En arbetare, tidigare anställd vid statens järnvägars verkstad i Notviken, G. A. Tingvall, råkade i mars 1947 ut för ett olycksfall — en ögonskada, som enligt riksförsäkringsanstaltens beräkning nedsatte hans arbetsförmåga med 25 procent. För detta tillerkändes Tingvall en livränta på 500 kronor per år. Emellertid försämrades hans syn ytterligare till följd av olyckan så att han år 1950 måste sluta sin tjänst. Han fick då invalidpension, uppgående till 4 008 kronor per år plus rörligt tillägg. Samtidigt indrogs emellertid den livränta Tingvall tidigare hade blivit tillerkänd. Såsom skäl för denna åtgärd anfördes att Tingvall icke hade uppnått det antal tjänstår, som erfordrades för att han skulle få full pension.

Tingvall anser med full rätt att han blivit allt annat än rimligt behandlad. Den skada han ådrog sig var av den art, att han för hela livet får dras med ett mycket svårt handicap. Synen gick helt förlorad på ena ögat, och efter en tid märkte Tingvall till sin förtvivlan, att synen även på det andra ögat hastigt försämrades, så att han till slut blev oförmögen till arbete. Efter de offer han sålunda givit åt dem som utnyttjat hans arbetskraft borde det ha varit rimligt att han tillerkänts full invalidpension. Han hade dock en sammanlagd arbetstid hos SJ av icke mindre än 26 år och fyra månader (106 kvartal), vilket ju endast obetydligt understiger den tjänstetid (120 kvartal), som erfordras för att erhålla full invalidpension. Över huvud taget förefaller behandlingen av detta ärende i hög grad präglad av en stel formalism, som icke givit något utrymme för de mänskliga hänsyn som vore rimligt.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställer undertecknad,
att riksdagen måtte besluta att tillerkänna G. A. Tingvall i Notviken full invalidpension för den skada han ådragit sig i statens järnvägars tjänst.

Stockholm i januari 1956

Helmer Holmberg